

SJEĆANJA NA SUVREMENIKE

LUDEVIT LUJO TROPAN, vodar

Panta Rei. Sve teče i mijenja se, a napose vrijeme. Proteklih se dana navršilo četiri godine otkako nas je napustio dragi prijatelj i kolega **Ljudevit Lujo Tropan, vodar**, te smo se, nas trojica vjernih prijatelja, okupili na njegovom posljednjem počivalištu i prisjetili zajedničkih trenutaka i dogodovština.

S Lujom sam surađivao i prijateljevao više od 40 godina. Teško je u nekoliko rečenica sažeti lik i djelo osobe poput Luje koji je, za razliku od kolega zarobljenih u usku struku, prije svega njegovao svestranost. Volio je sport, posebice košarku, promovirao umjetnost (galerija Aqua, skulpture na savskom nasipu u Zagrebu) i uvijek držao vrata otvorenim svim druželjubivim i znatiželjnim prijateljima i kolegama. U svom je uredu u Vukovarskoj okupljao dekane fakulteta, pjevače, književnike, studente, đake, kolege iz struke...da ne nabrajam. Radišan i savjestan svugdje je bio dobrodošao, savjetodavan i uvijek dobro raspoložen, unatoč tegobama posljednjih mjeseci života. Lujina supruga i danas čuva knjige, zapise, plakate i fotografije koje je marljivo sakupljao tijekom godina te brojne pohvale i diplome koje svjedoče o njegovom životu isprepletenom brojnim interesima.

Meni, koji sam dugo s njime surađivao, Lujo često nedostaje. Zajedno smo objavili mnoge priloge za časopise, a njegovim sam odlaskom izgubio ne samo prijatelja, već i suradnika koji je moje tekstove vrijedno dopunjavao i korigirao. Za razliku od brojnih kolegica i kolega koji zaboravljaju izreku *Verba volant, scripta manent* pa zapisuju malo ili gotovo ništa, mi smo svojim zajedničkim radom ostavili brojne tragove kako bi se čim više sačuvalo za generacije koje iza nas dolaze. Nije svijet nastao od nas niti će bez nas nestati, no nužno je sačuvati čim više. U tom je smislu Lujo i otvorio rubriku „Iz povijesti vodnog gospodarstva“ u ovom časopisu namijenjenu upravo radovima o vodama u svim djelatnostima povezanim s vodom (plovidba, vodoopskrba, odvodnja, hidroenergetika...). Oduvijek smo smatrali da imamo što pokazati i drugima i našim sljedbenicima.

Druželjubiv i veseo, često je bio organizator fešti kod Turka, kušanja „krpanuše“ i pogačica s čvarcima „Dubrvice“, fešti u Jakovlju... Znao je i volio živjeti punim plućima.

Dragi naš Lujo, nedostaješ nam i hvala ti za sve učinjeno. ■

Radoslav Karleuša, dipl. ing. građ.

